

FURESØ museer

nyt

10 | JANUAR-JUNI 2012

IMMIGRANTMUSEET | MOSEGAARDEN | KØBMANDSMUSEET CORNELEN | KULTURHUSET

I efteråret 2011 kunne man i Politiken læse, at kulturminister Uffe Elbæk savnede indvandrere i den danske museumsverden. Efter flere års arbejde er vi nu klar til at lancere Danmarks første immigrantmuseum. Den 27. januar 2012 åbner vi den nye permanente udstilling om indvandringens kulturhistorie, der får til huse i Farum. Den nye udstilling giver immigranterne en plads i historien. Det er historien om de mange mennesker, der gennem århundreder er vandret til Danmark enten for at arbejde eller i søgen efter sikkerhed, eventyr, kærlighed eller noget helt andet. Det er historien om mennesker, og det er historien om Danmark.

Gennem de seneste 20 år er indvandring blevet et stadigt mere omdebatteret emne i Danmark – ikke mindst på grund af den politiske debat og den intense mediedækning. Immigrantmuseet sætter nutidens debat i perspektiv bl.a. ved at føre indvandringen tilbage i tid og rundt i hele landet. Udstillingen har en national bredde og sætter de mange eksempler på lokal indvandring ind i en tematisk ramme. Det betyder, at overordnede rammer som love og regler forbindes gennem eksempler på indvandring på tværs af tid og geografi.

At bevare historien

Udstillingen er imidlertid kun en del af arbejdet med indvandringens kulturhistorie. Som ethvert andet statsanerkendt museum har Immigrantmuseet til opgave at opbygge og til stadighed supplere samlingen af genstande, billeder og viden, sådan at også indvandrernes historie kan fortælles til kommende generationer. Indsam-

lingen er særlig, dels fordi mange migranter ikke har medbragt mange ejendele – og dels fordi de ikke nødvendigvis føler sig som hørende til dansk museumskultur. Oftest er de få genstande, der har taget rejsen med immigranterne, af så stor følelsesmæssig værdi, at de ikke som en selvfølge afleveres til et museum.

Det nationale museum

At beskæftige sig musealt med et nationalt emne afføder mange opgaver – ikke mindst i forbindelse med at formidle til hele landet. Museets skoletjeneste vil i de kommende år løbende bliver udviklet, således at der på sigt kan tilbydes en bred vifte af tilbud til folkeskolen og de gymnasiale uddannelser. Ligeledes planlægges der også et udendørs museum for de mindste museumsgæster, hvor der kan formidles i børnehøjde. Samtidig er det vigtigt, at Immigrantmuseets viden ikke kun er forbeholdt de, der kommer forbi udstillingen i Farum, men at vi møder vores brugere der, hvor de er. Derfor har museet gennem de senere år rettet stor fokus på at formidle museet på internettet – dels på Immigrantmuseets hjemmeside – og dels i form af gennemførte projekter som Velkommen Her?, der undersøger integrationsidealer og indvandring gennem tre historiske eksempler. Samtidig har museet opnået stor erfaring med at formidle gennem sociale medier som Facebook og YouTube.

Et populært emne

Indvandring er et populært emne både historisk og aktuelt. Museet arbejder da også ofte på tværs af tid. I foråret 2012 udkommer antropolog Pia Lund Poulsens bog om ægteskabsimmigration. Den omhandler en meget nutidig form for indvandring – nemlig den, der foregår i tværkulturelle ægteskaber.

Samtidig arbejder museet videre på de databaser om tildelte statsborgerskaber og arbejdsophold, som blev startet i 1990'erne. Databaserne, der bruges af ca. 250.000 personer om året, bl.a. til slægtsforskning, rummer nu mere end 180.000 poster. Det enorme materiale er en unik kilde til indvandringen i slutningen af 1800-tallet og begyndelsen af 1900-tallet – og giver navne til de mange tusinder ofte anonyme arbejdere, der kom til Danmark som alt fra roepiger til konkyliearbejdere.

Danmark er ikke isoleret

En vigtig del af Immigrantmuseets arbejde er også at samarbejde med resten af verden. Enhver indvandring er også en udvandring – og netop indenfor migration giver europæiske og globale samarbejder god mening. Derfor samarbejder Immigrantmuseet med museer, arkiver og andre forskningsinstitutioner i Europa i arbejdet med at skaffe viden om indvandringen kulturhistorie.

God læselyst og velkommen til Immigrantmuseet

Cathrine Kyø Hermansen
Museums- og arkivchef

Hold øje med museets
infotavle og website angående
arrangementer.

IMMIGRANTMUSEET

INDVANDRINGENS KULTURHISTORIE

ÅBNINGSWEEKEND DEN 27.-29. JANUAR 2012

Fredag 27. kl. 14-16

Sted Foyeren

Officiel åbning af Immigrantmuseet

Taler – Indvielse – Forfriskninger

Fredag 27. kl. 11

Sted Avislæsesalen, Farum Bibliotek

Forfatteren Stine Bitsch-Larsen gæster biblioteket i Farum Kulturhus for at fortælle om kartoffeltyskerne. Hun tager udgangspunkt i sin egen families historie, som hun har beskrevet i bogen 'På kongens befaling'. Billetter kan købes på Farum Bibliotek.

Fredag 27. kl. 12 – fredag 3. februar

Sted Farum Bibliotek

Farum bibliotek udstiller bøger af immigrantforfattere samt bøger om immigration, mad fra hele verden, rejser m.m.

Fredag 27. kl. 12 – lør. d. 18. februar

Sted Foyeren

Den lettiskfødtede fotograf, Peter Warna-Moors, udstiller fotos fra Indien.

Fredag 27. kl. 12

Sted Immigrantmuseets indgangsparti

Udstilling af immigrantportrætter lavet af 6. D på Lyngholmskolen

Fredag 27. kl. 16

Sted Foyeren

Tresafinado: Brasiliansk musik.

Gruppen tager publikum med på en musikalsk rejse - fra den flimrende middagshede i Spanien over Amazonas frodige jungle til vore egne nordiske himmelstrøg. Repertoiret bygger bl.a. på den spanske og latinamerikanske musik, og der tegnes et farverigt billede af de to kontinenters brogede mangfoldighed.

Lørdag d. 28. kl. 10-16

Sted Immigrantmuseet

Lørdagsåbent på Immigrantmuseet med løbende rundvisninger kl. 10.30, 12.30 og 15.00.

Lørdag d. 28. kl. 11:30

Sted Foyeren

Markando: Argentinsk musik.

Gruppen fortolker danske sange og gamle folkeviser samt lyriske og lidenskabelige argentinske folkesange.

Lørdag d. 28. kl. 15

Sted Grafen

Film: Gå med fred Jamil.

Gå med fred Jamil er en film om blodhævn og 1400 år gammelt nedarvet religiøst had mellem sunni- og shia-muslimer. Hovedpersonen Jamils mor bliver dræbt da han er lille og familien bor i Libanon. Sammen med sin far flygter han til København og vokser op til at blive noget af en rod. Da han tilfældigt opdager, at hans mors morder også befinder sig i København, beslutter han sig for at gøre regnskabet op og sætter på den måde en kædereaktion af død og ulykke i gang.

Søndag 29. kl. 10-16

Sted Immigrantmuseet

Søndagsåbent på Immigrantmuseet med løbende rundvisninger kl. 10.30, 12.30 og 15.00.

Adresse: Immigrantmuseet, Stavsholtvej 3, 3520 Farum

200 års europæisk arbejdsmarked

Af Susanne Krogh Jensen | museumsinspektør

Immigrantmuseet starter i 2012 et forskningsprojekt, der undersøger arbejdskraftindvandring til Danmark gennem 200 år, og migration på det europæiske arbejdsmarked siden midten af 1800-tallet.

I 1880 rejste 28-årige Per Johan Petersson fra Sverige til Danmark, hvor han fik arbejde på Frederiksholm teglværk. Han var en af de tusinder af svenske arbejdere, der kom til Danmark i sidste halvdel af 1800-tallet.

Manglen på arbejdskraft i Danmark har gentagne gange i de sidste 200 år trukket udenlandsk arbejdskraft til landet. Immigrantmuseet undersøger i et kommende forskningsprojekt den udenlandske arbejdskrafts forhold i Danmark og på det europæiske arbejdsmarked siden midten af 1800-tallet.

Historien gentager sig

I slutningen af 1800-tallet kom mere end 81.000 svenske arbejdere til Danmark, og i begyndelsen af 1900-tallet rejste polske landarbejdere til bl.a. Lolland og Falster for at arbejde i sukkerroemarkerne. I 1960'erne og 70'erne blev tyrkiske og jugoslaviske arbejdere ansat til industriarbejde, og i det 21. årh. fyldes arbejdsmarkedet bl.a. af østeuropæiske håndværkere og af forskere fra hele verden, der inviteres til Danmark.

Hvert af disse fire eksempler på arbejdskraftmigration afspejler særlige historiske forhold, men samtidig forholder de sig også til overordnede spørgsmål, som hvordan arbejdskraften blev rekrutteret? Hvilke idealer for modtagelse af fremmed arbejdskraft, der spejles i lovgivning, kontrakter, indkvartering, arbejdsforhold osv.? Og hvilke motiver og holdninger arbejderne selv havde til det at arbejde i udlandet? Det er nogle af de spørgsmål Immigrantmuseets forskningsprojekt undersøger.

Fire forskellige roller

Et af formålene med projektet er at afdække afgørende historiske faktorer i de enkelte indvandrebølger. Et eksempel er statsmagtens rolle. I alle fire perioder har det danske arbejdsmarked manglet arbejdskraft – men staten har spillet en forskellig rolle.

De svenske arbejdere fik lov til at rejse ind i Danmark, såfremt de kunne forsørge sig selv. Dette blev bestemt i fremmedloven fra 1875, men ellers blandede staten sig ikke i, hvem der kom ind i landet. Indvandring var med andre ord et

”I slutningen af 1800-tallet kom mere end 81.000 svenske arbejdere til Danmark.”

spørgsmål om forsørgelse.

Efter udbruddet af 1. verdenskrig blev de polske arbejdere rekrutteret i henhold til kvoter, der blev forhandlet mellem den danske og først den østrigske, siden den polske, stat. Her blev rekrutteringen af arbejdskraft således til et bilateralt projekt.

Fortsættes næste side...

I september 2007 kørte en EU-støttet jobbus rundt i det nordøstlige Tyskland og i Polen. Her ses bussen på torvet i Gdansk.

Foto: Immigrantmuseet.

... Fortsat fra forrige side.

I 1970'erne foregik rekrutteringen ved dispensationer søgt af arbejdsgiverne. Staten havde gennemført indvandrestop først i 1970 og siden i 1973, og statens rolle var derefter at begrænse indvandringen, også selvom arbejdsgiverne gang på gang i dispensationsansøgningerne påpegede, at de ikke kunne opretholde deres produktion uden arbejdskraft fra udlandet. I det 21. årh. er lempelege skatteregler for forskere og en jobbus, der i september 2007 rekrutterede bl.a. chauffører og sæsonarbejdere i Polen, eksempler på, hvordan staten indenfor bestemte brancher faciliterer ansættelse af udlændinge og rekrutterer arbejdskraft.

Statens rolle i rekrutteringen af udenlandsk arbejdskraft har med andre ord spillet en rolle i alle fire historiske tilfælde – men på forskellig måde.

Den europæiske vinkel

Fordelingen af arbejdskraft i Europa er en vigtig faktor i arbejdsmigrationen gennem de sidste 200 år. Derfor undersøger Immigrantmuseet i samarbejde med en række europæiske forskningsinstitutioner eksempler på arbejdsmigration i Europa siden midten af 1800-tallet – bl.a. med fokus på fordelingen af arbejdskraft og afsmitning fra land til land i forhold til håndteringen af de tilrejsende arbejdere. For eksempel bragte opsynsmænd, de såkaldte aufsehere, polske arbejdere til både mine- og landarbejde i Tyskland i slutningen af 1800-tallet. Aufsehersystemet blev efterfølgende også indført til at rekruttere landarbejdere til danske sukkerroemarket.

De europæiske eksempler giver mulighed for at undersøge betydningen af forskellige statskonstruktioner og vandringsmønstre. Lande som Polen og Italien er f.eks. både udvandre- og indvandrelande, og "nyere" stater som Italien og Tyskland rummer muligvis andre idealer for f.eks. integration af arbejdsindvandrere i forhold til ældre stater som Danmark. Det er nogle af de spørgsmål, projektet undersøger. ■

“Statens rolle var derefter at begrænse indvandringen, også selvom arbejdsgiverne gang på gang i dispensationsansøgningerne påpegede, at de ikke kunne opretholde deres produktion uden arbejdskraft fra udlandet.”

I 1960'erne og 70'erne beskæftigede bl.a. køleskabsfabrikken Atlas og skibsværftet B&W tyrkiske og jugoslaviske arbejdere.
Foto: Uwe Bødevadt.

Cirkus Madigan

Af **Bjarne Birkbak** | arkivar

Alle kender historien om cirkusprinsessen, Elvira Madigan, og løjtnant Sixten Sparre og deres ulykkelige kærlighed, som endte med selvmord i Nørreskoven på Tåsinge. De færreste er imidlertid opmærksomme på, at historien faktisk har bund i virkeligheden, og at man i Immigrantmuseets indvandrerdata-baser kan finde oplysninger om Cirkus Madigan og indirekte også Elvira.

Elvira Madigan var linedanserinde i Cirkus Madigan, hvor hun optrådte med sin stedsøster, Gisella. Sammen udgjorde de søstre Madigan, som bl.a. i 1886 optrådte for kong Christian IX. Elviras borgerlige navn var Hedvig Jensen. Hun var født i Flensborg i 1867 af en norsk mor og dansk far. Forældrene var begge cirkusartister, og allerede i en alder af fem år begyndte datteren at optræde.

“Elviras borgerlige navn var Hedvig Jensen. Hun var født i Flensborg i 1867 af en norsk mor og dansk far.”

Hendes far døde, mens hun var lille, og moderen mødte en artist ved navn John Madigan, som hun senere giftede sig med. Sammen startede de Cirkus Madigan, som John Madigan var direktør for og hvor “Søstre Madigan” var en stor attraktion.

Linedanser tog flugten til Amerika

Søger man i databasen over arbejdsindvandrere <http://ddd.dda.dk/immibas/immibas1.asp> på navnet Madigan, vil man se, at Cirkus Madigan har været på besøg i 1887 i såvel Nakskov som Maribo, og at cirkusdirektør John Madigan ankommer med hustru og barn, altså Elvira.

Søger man i erhverv på cirkus er man heldig at få en række af Cirkus Madigans udenlandske ansatte: En akrobat ved navn Mattizek, en hestedressør Hausenfelder, en berider James Madigan – sandsynligvis Johns bror – en elektriker Tappert, en gymnastiker Pink og Elviras søster Gisella, der betegnes som henholdsvis kunstnerinde og linedanserinde. Den brogede forsamling kunne tælle fødelande som Sverige, Østrig, Tyskland og USA.

Man må formode, at Cirkus Madigan var blevet hårdt ramt, idet Svendborg Avis i forbindelse med sin dækning af den tragiske hændelse i Nørreskoven, hvor Elvira og Sixten var fundet døde, kunne berette, at Elviras stedsøster, Gisella, et par år forinden var flygtet med en anden artist til Amerika.

Elvira Madigan, hvis borgerlige navn var Hedvig Jensen, er her fotograferet med det guldkors, som hun fik af Christian IX, efter at hun og søsteren Gisella i 1886 havde optrådt for kongen i Tivoli. Guldkorset var blandt de få ejendele, som fandtes efterladt på Hotel Svendborg efter hendes og Sixtens død i 1889.

**Immigrantmuseets
indvandrerdata-baser indeholder følgende antal poster:
Arbejdsophold: 107.000
Indfødsret: 50.000
Udviste: 37.000**

Drømme om en bedre fremtid

Af Louise Lindberg Poulsen | projektmedarbejder

En ny web-udstilling på Immigrantmuseets hjemmeside handler om, hvordan en gruppe thailandske migranter, der arbejder i en thai take-away i København, forsøger at forbedre deres muligheder for fremtiden.

Den dag jeg skulle rejse fra Thailand, fik jeg 100 thai baht (18 kr.) af min far. Det var mange penge, jeg havde aldrig haft så mange før. Men jeg har aldrig brugt den pengeseddel, den hænger stadig på min væg som et minde. (...) Da jeg var færdig med min uddannelse (...) og fik min første løn, sendte jeg 500 kroner til min far.

“Den dag jeg skulle rejse fra Thailand, fik jeg 100 thai baht (18 kr.) af min far.”

Sådan fortæller Dream om sin rejse til Danmark, der har givet hende nye muligheder, men som også har forbedret hendes families fremtidige vilkår. Pengeoverførsler, såkaldte

remitter, mellem tilbageværende slægtninge og migranter har stor betydning for de arbejdende i take-away køkkenet, og i mange tilfælde bliver pengene investeret i uddannelse på thailandske universiteter eller i små familievirksomheder – det er altså penge som kan ændre familiens livsvilkår. Ofte ofres meget derfor: *Hver gang min mor i Danmark tjente en krone, så tænkte hun på, hvor meget den var værd i Thailand. Derfor sendte hun næsten det hele til familie. Det var rigtig hårdt...*

Chancerne for succes

Forestillingen blandt de thailandske migranter er, at migration medfører nye muligheder for at forbedre chancerne for social og økonomisk succes, for eksempel ved at få adgang til uddannelse og nye jobmuligheder. En tilværelse i henholdsvis Thailand og Danmark repræsenterer for de thailandske migranter forskellige muligheder. 32 årige Gin fortæller, at der er store forskelle på Danmark og Thailand: *I Thailand, hvis du har en europæisk uddannelse (...), så kan du blive ansat som leder i alle de store virksomheder...*

I praksis er der ikke mange af de arbejdende i køkkenet, der har en videregående uddannelse, men det har mange af deres tilbageværende slægtninge. Tydeligt er det dog, at uddannelse og arbejde er vigtige strategier, når det handler om at sikre egne og fremtidige generationers livsvilkår. Hvordan det gør sig gældende for gruppen af thailandske migranter, kan du snart læse meget mere om på Immigrantmuseets hjemmeside. ■

I Danmark boede der pr. 1. januar 2011 8.197 indvandrere med thailandsk oprindelse. Gruppen af thailandske migranter er i løbet af de senere år blevet større, og langt størstedelen af gruppen består af kvinder. Kilde: Danmarks Statistik

Da skrald blev kunst

Af **Stine B. E. Kjærgaard** | praktikant,
stud. cand. i Historie & Kultur- & Sprogødestudier, RUC

Hvordan engagerer man en 6. klasse til at reflektere over miljø- og indvandringsspørgsmål? Det spørgsmål gav Immigrantmuseet et bud på, da museet i samarbejde med kunstner og immigrant Amir Zainorin i efteråret afholdt en kunstworkshop på Lyngholmskolen.

Udstyret med kasserede immigrantrapporter og undervisningsmateriale til indvandrere fik eleverne til opgave at skabe et portræt af en immigrant efter eget valg.

Portræt af klassekammerat.
Collage af Lucas, 6D Lyngholmskolen.

Amir Zainorin startede kunstworkshoppen med at fortælle om sin egen baggrund som malaysisk immigrant i Danmark, og om sin kunst.

En elev arbejder på et portræt.
Foto: Immigrantmuseet.

Med udgangspunkt i et billede, han selv har skabt af en af de mest kendte indvandrere, kronprinsesse Mary, fortalte han eleverne på Lyngholmskolen om, hvordan man laver en collage og hvilke udtryk, man kan skabe, når man arbejder med genbrugsmaterialer.

Baggrundsbillede: Portræt af Prinsesse Marie.
Collage af Fatima, 6D Lyngholmskolen.

Amir har, i sin kunst, fokus på at udfordre folks traditionelle opfattelser af religion og identitet i forhold til globalisering. Med dette projekt fik han en særlig mulighed for at kombinere sin store interesse for kunst, og samtidig starte en debat og åbne skoleelevers øjne for stereotyper og problemer med opfattelsen af indvandrere. Derudover lærte han eleverne om genbrug, som han sagde: "This was garbage, but now it becomes art." Immigrantmuseet støtter projektet økonomisk og med personale til workshoppen.

Kronprinsesse og kirkeminister

Det var en meget entusiastisk 6. klasse, der over to uger arbejdede med portrætterne som del af et tværfagligt forløb i engelsk, dansk og billedkunst i forbindelse med undervisning i lov og ret. Der blev lavet portrætter af kronprinsesse Mary, Burhan G, Manu Sareen, bekendte, familiemedlemmer, skolekammerater og eleverne selv. Collagerne satte gang i den kreative proces, men også i en diskussion om hvem "indvandrere" er og hvornår man er racist.

Indvandrerspørgsmålet har gennem mange år haft en fremtrædende rolle i medierne såvel som

"Collagerne satte gang i den kreative proces, men også i en diskussion om hvem "indvandrere" er og hvornår man er racist."

på den politiske dagsorden. Gennem arbejdet med portrætterne fik eleverne nye perspektiver på, hvad det vil sige at være indvandrer, idet det kom frem, at f.eks. kronprinsesse Mary, en lærerinde og en polsk skolekammerat også er indvandrere. En elev valgte at portrættere sig selv som indvandrer, idet han konkluderede, at han – med en svensk bedstefar – selv var 3. generationsindvandrer. En anden elev kom frem til, at indvandrere ikke behøver at se anderledes ud end etniske danskere, og at hans forældres amerikanske ven også er indvandrer. Målet med workshoppen blev dermed opfyldt, og stereotyper blev udfordret. ■

Skoleelevernes
portrætter udstilles ved
åbningen af Immigrant-
museet den 27. januar 2012.

Immigrant Image Archive

Af Freja Gry Børsting | museumsinspektør

Når Immigrantmuseet slår dørene op til den nye permanente udstilling, åbnes samtidig museets første særudstilling. Udstillingen er skabt i samarbejde med Immigrant Image Archive og rummer billeder og film fra immigranternes rejse til og liv i Danmark.

Immigrant Image Archive blev etableret i 2007 af kunstnere fra Chamber of Public Secrets som et uafhængigt non-profit kunstprojekt, der fokuserer på de visuelle aspekter af immigration. Arkivet indsamler og bevarer fotografier, lydoptagelser og videofilm om immigranter i Danmark og det øvrige Skandinavien. Formålet er at opbygge et visuelt dokumentationscenter for immigrationen efter Anden Verdenskrig og frem til i dag.

Arkivet indeholder udelukkende billeder, lydoptagelser og videoer optaget af immigranterne selv eller deres venner og bekendte, som derved er med til at forme og fortælle deres egne historier, frem for at overlade fortællingen til andre.

Den første arabiske grønthandler i København

De billeder, der udstilles i Immigrantmuseets særudstillingslokale, viser scener fra rejser og hverdagsliv og har bl.a. kærlighed og venskab som tema. På et billede ses den første arabiske grønthandler, der åbnede i København. Et andet viser en komsammen i en libanesisk forening og andre igen viser kulturmøder imellem immigranter og danskere.

Billede fra Farouk Al Haffars rejse i bil fra Beirut til København i 1960'erne.

Udstillingen indeholder også film omhandlende identitet og hvad det betyder at bosætte sig et andet sted end der, hvor man er født og opvokset.

Alt udstillingsmaterialet kommer fra Immigrant Image Archives elektroniske billeddatabase, som danner udgangspunkt for offentlig formidling i form af udstillinger, foredrag, publikationer og elektroniske præsentationer. ■

“Arkivet indeholder udelukkende billeder, lydoptagelser og videoer optaget af immigranterne selv eller deres venner og bekendte.”

Immigrant
Image Archive
kan besøges på
www.chamberarchive.com.

Immigrant Image Archive
Chamber for Immigrant Visual Studies

Følg os på Facebook

Af Freja Gry Børsting | museumsinspektør

Sociale medier som Youtube og Facebook er en ny og fremstormende del af museumsarbejdet. Hvad enten museet skal have hjælp til at indsamle historier, fortælle om arrangementer eller indgå i en dialog med brugerne om et emne, der er relevant for museets arbejde.

Immigrantmuseets Facebook-side har på nuværende tidspunkt over 500 medlemmer. Det betyder, at museet på ethvert givet tidspunkt kan sende information om arrangementer, videoer, lydfiler, billeder etc. direkte til disse medlemmer. Museet leverer på denne måde dagligt små informative indslag om immigration til Danmark gennem tiden. Museet vil også i fremtiden bruge Youtube som en kanal for indvandringens mange historier.

“Det interessante ved sociale medier som Facebook og Youtube er nemlig, at de er præcis dét: Sociale.”

Men kommunikationen er ikke kun envejs. Det interessante ved sociale medier som Facebook og Youtube er nemlig, at de er præcis dét: Sociale. Når museet sender en pressemeddelelse ud

til en avis, er det sjældent der kommer feedback fra de læsere, der ser pressemeddelelsen i avisen. På Facebook derimod, har medlemmerne af museets gruppe mulighed for hele døgnet at kommentere på nye tiltag, komme med forslag til arrangementer, sende spørgsmål, dele historier etc.

Vi møder brugerne på nettet

Youtube og Facebook er de to mediekkanaler, der ubetinget trækker flest “besøg” på internettet. Alene i Danmark har mere end 2,8 millioner mennesker en Facebookprofil og på verdensplan vises der hver dag over 100 millioner videoklip på Youtube.

Nogle ville måske kalde Facebook og Youtube for del af en overfladisk zapper-kultur, men for Immigrantmuseet er disse medier det stik

Find Immigrantmuseet på Facebook ved at søge på “Immigrantmuseet”

modsatte, nemlig en enestående mulighed for at have direkte og meningsfuld kontakt med vores “brugere” – og ikke kun de brugere, der fysisk besøger museet, men også dem, der befinder sig i andre dele af landet og i udlandet.

Efter museets åbning d. 27. januar kan man hver uge på museets Facebookside læse en lille historie om en genstand fra museets samling og i øvrigt følge med i museets hverdag og specialarrangementer via billeder, videoklip og lydfiler.

Følg os på Facebook! ■

FURESØ museer

Adresser på udstillingssteder:

Mosegaarden

Skovgårds Allé 37, 3500 Værløse

Åbent tirsdag - fredag kl. 11-16, søndag kl. 13-16

Lukket søndage i juli.

Købmandsmuseet Cornelen

Stavnholtvej 186, 3520 Farum

Åbent første og sidste søndag i måneden.

Lukket januar, juli og august.

Immigrantmuseet

Stavnholtvej 3, 3520 Farum

For åbningstider, se www.immigrantmuseet.dk.

Adresse på arkiver:

Furesø Arkiver

Lokalarkiv, læsesal og stadsarkiv

Kulturhuset, Stavnholtvej 3, 3520 Farum

Åbent mandag - torsdag kl. 11-16

(Læsesalen kun med ekspedition til kl. 15)

Administration: Kulturhuset

Stavnholtvej 3, 3520 Farum

Tlf. 7235 6100

www.furesoemuseer.dk

www.immigrantmuseet.dk

Furesø Museer Nyt udkommer 2 gange årligt.

Redaktion: Cathrine Kyø Hermansen (ansv.) og Ellen Elisabeth Jensen

Redaktionen er afsluttet 10. december 2011. Næste nr. udkommer juli 2012.

Design, sats, tryk og produktion:

Bendt Wikke Marketing A/S

Oplag: 2.000 stk.

ISSN 1902-5114

